

|| ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ||

ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಖ್ಯಾರ್ಥ

- ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ ||
 ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
 ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ||
- ಇನ್ನು ಗತಾಧ್ಯಾಯಾನು ಸಂಧಾನ | ರಮ್ಯ ಚಾರಿಯುಕಥಾ ನಿರೂಪಣ |
 ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು ಆಶ್ವಾಸನ | ದತ್ತಾವಧಾನರಾಗಿನ್ನು || 1
- ಕಥೆಯಲ್ಲವಿದು ಸ್ವಾನಂದ ಜೀವನ | ಕುಡಿದಂತೆ ಬೆಳೆಯುವದು ತೃಷ್ಣೆದಾರುಣ |
 ಅದರದ್ದೂ ಆಗಲು ಶಮನ | ಕಥಾಂತರ ಕಥನವಾಗುವದು || 2
- ಅದು ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಸುಖವೀಯುವದು | ಹೀಗೆ ಈ ಕಥೆ ಮಧುರವಿರುವದು |
 ಸಂಸಾರಶ್ರಾಂತ ವ್ಯಥೆಯ ನಿವಾರಿಸುವದು | ಸುಖಾವಸ್ಥೆಗೊಯ್ಯುವದು || 3
- ನಿಜಹಿತವ ಸಾಧಿಸುವ ಬಯಕೆ | ಇದ್ದರೆ ಸಭಾಗೃಹ ಮನಕೆ |
 ಅವರು ಸಾಯಿ ಕಥಾ ಶ್ರವಣಕೆ | ಸಾದರರಾಗಿ ಇರಬೇಕು || 4
- ಸಂತರ ಮಹಿಮೆ ಅಪಾರವಾಗಿರುವದು | ಅದನಾರಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲಾಗುವದು |
 ಅಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವೆಷ್ಟು ನನ್ನದು | ಅದರ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ || 5
- ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯುವದು ವಕ್ತಾರನ 'ನಾ' ತನ | ಸಾಯಿಯೇ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ತನ್ನ |
 ಯಾರ ಕಡೆಯಿಂದಾದರೂ ನಿಜಗುಣಕಥನ | ನಿಜಭಕ್ತರಿಗೆ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿಸುವ || 6
- ಅಂಥ ಈ ಪರಾತ್ತರ ಸರೋವರ ಹಂಸ | ಹಂಸಃ ಸೋಹಂ ವೃತ್ತಿ ಉದಾಸ |
 ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಕ್ತ ಸೇವನೋಲ್ಹಾಸ | ಅಸಮಸಾಹಸ ಯಾವನಿಗೆ || 7
- ಯಾವನಿಗೆ ಊರು ಹೆಸರುಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲದೇ | ಅಪರಂಪಾರ ವೈಭವ ಮೈಯಲ್ಲಿದೆ |
 ಬಡವನ ಬಲ್ಲಿದನಾಗಿಸುವ ಕ್ಷಣದೇ | ದೃಷ್ಟಿ ಲಾಘವ ಮಾತ್ರದಿಂದ || 8
- ಅವನಿರುವ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾವತಾರ | ತೋರುವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ |
 ತಾನುಳಿದುಕೊಂಡು ದೂರ | ನಾನಾವಿಧ ಆಟಗಳನಾಡಿಸುವ || 9

- ಅವನಾರ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವ | ಅವಗೆ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳ ತೋರುವ |
 ಲೆಕ್ಕಮೀರಿ ಅಘಟಿತ ಘಟನೆಗಳ ಮಾಡುವ | ಅವನ ಹಿರಿಮೆಯನು ಕೇಳಿರಿ || 10
- ಅವನನ್ನು ಧ್ಯಾನದಲಿ ಕಾಣುವರು | ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವನ ಭಜನೆ ಹಾಡುವರು |
 ಅವರಿಗೊಂದೂ ಕೊರತೆಯಾಗಗೊಡರು | ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರ ರಕ್ಷಿಸುವ || 11
- ತನ್ನ ಕಥೆಯವಗೆ ಬಲು ಇಷ್ಟ | ಅದಕೇ ನೆನಪು ಕೊಡುವ ಅನವರತ |
 ಶ್ರೋತೃವಕ್ತಾರರ ಮಾಡಿ ನಿಮಿತ್ತ | ಭಕ್ತರ ಮನೋರಥವ ಪೂರೈಸುವ || 12
- ಪರಮಾರ್ಥದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು | ಪ್ರಪಂಚದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು |
 ಭಗವಂತನನ್ನೇ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು | ಅನಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನುದ್ದರಿಸಿದ || 13
- ಭಜಿಸುವರು ಅವನನ್ನು ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿದ್ದು | ಅವನ ಭಕ್ತಿ ಧ್ವಜವೆಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹಾರಾಡುವದು |
 ದೀನ ದರಿದ್ರರನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು | ಎಲ್ಲರ ಇಷ್ಟಗಳ ಪೂರೈಸುವ || 14
- ಇರಲಿನ್ನು ಈ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ | ಆಲಿಸಿರಿನ್ನು ಈ ಸಾಯಿ ಚರಿತ್ರ |
 ಕೇಳುವ ಹೇಳುವವರ ಶ್ರೋತೃ-ವಕ್ತೃ | ಪಾವನವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಲಿ || 15
- ಗೋಮಾಂತಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಗೃಹಸ್ಥರು | ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಬಂದರು |
 ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಯಿ ಚರಣದಲುಳಿದರು | ದರ್ಶನದಿಂದಾನಂದವಾಗಿ || 16
- ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ | ದಕ್ಷಿಣೆಯೊಬ್ಬನಿಗೇ ಮಾತ್ರ ಬೇಡುವರು |
 ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು ನನಗೆ ಎನ್ನುವರು | ಬಳಿಕವ ಆನಂದದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ || 17
- ಇನ್ನೊಬ್ಬನನು ಏನೂ ಕೇಳದಿದ್ದಾಗ | ತಾನಾಗಿಯೇ ಆತ ಮೂವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತಾಗ |
 ಕೂಡಲೇ ಸಾಯಿ ಅದ ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ | ಅತ್ಯಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅವನಿಗೆ || 18
- ಇಂಥ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ | ಮಾರ್ಥವರಾಯರೂ ಇದ್ದರಲ್ಲಿ |
 ಆ ವಿಷಮತೆಯ ನೋಡುತ್ತಲಿ | ಸಾಯಿಗೆ ಅವರು ಕೇಳಿದರು || 19
- ಬಾಬಾ ಮಾಡುವಿರಿ ಏಕೆ ಹೀಗೆ | ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದಿರುವರು ಜೊತೆಗೆ |
 ಬೇಡಿ ಪಡೆಯುವಿರಿ ಒಬ್ಬನ ಬಳಿಗೆ | ನೀವೇ ತಿರುಗಿಕೊಡುವಿರಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ || 20
- ಸಂತರಿಗೇಕೆ ಈ ಬೇಧವಿರುವದು | ಒಬ್ಬರ ತಾವಾಗಿಯೇ ಕೇಳುವದು |
 ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವದು | ಅವನ ಮನ ನೋಯುವದಿಲ್ಲವೇ || 21
- ಅಲ್ಪವಿತ್ತದಲಿಡುವಿರಿ ಪ್ರೀತಿ | ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಾಗ ನಿರ್ಲೋಭ ವೃತ್ತಿ |
 ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನಾನು ಈ ರೀತಿ | ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದರೆ || 22

ಶಾಮ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ | ನಾನು ಯಾರದೂ ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ |
ಮಶೀದಿ ಮಾಯಿಯದಿತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸಾಲ | ಕೊಟ್ಟು ಋಣ ಮುಕ್ತನಾಗುವದಾತ || 23

ಇರುವದೇನು ಮನೆ ನನಗೆ | ಅಥವಾ ಸಂಸಾರವಿದೆಯೇ ನನಗೆ |
ಅದರಿಂದ ಧನಬೇಕಾಗುವದು ನನಗೆ | ನಾನೆಲ್ಲ ರೀತಿಯಲೂ ನಿಶ್ಚಿಂತನಿರುವೆ || 24

ಆದರೂ ಋಣ, ವೈರ ಮತ್ತು ಹತ್ಯೆ ಇವು | ಕಲ್ಪಾಂತದಲೂ ಕರ್ತನ ಬೆನ್ನು ಬಿಡವು |
ದೇವರ ಹರಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಷ್ಟೇ ಇರುವವು | ಉದ್ಧಾರಕ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಿಸದಿಂದ ನೆನವರು ||25

ನಿಮಗೇನಿರುವದು ಅದರ ಚಿಂತೆ | ಚರಣಕ್ಕೆ ಬರುವಿರಿ ಸಮಯ ಬಂದಾಗಷ್ಟೇ |
ಋಣ ಮಾಡದ ಭಕ್ತನಿಗಷ್ಟೇ | ರಾಜಿಯಾಗಿರುವೆ ನಾನು || 26

ಮೊದಲಿನವ ಅಂಚನನಿದ್ದ | ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬೇಡಿಕೊಂಡ |
ಮೊದಲ ಸಂಬಳ ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದ | ಮುಂದೆ ಮರೆತು ಹೋಯಿತದು || 27

ಹದಿನೈದಿದ್ದದ್ದು ಆಯಿತು ಮೂವತ್ತು | ಮೂವತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಅವರವತ್ತು, ನಂತರ ನೂರಾಯಿತು |
ಇಮ್ಮಡಿ ನಾಲ್ಕಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಯಿತು | ಸಂಬಳ, ಜೊತೆಗೆ ಮರೆವೂ ಬಲವತ್ತರವಾಯಿತು || 28

ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಸಂಬಳ ಆಯಿತು ಏಳು ನೂರು | ಈಗ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು |
ದಕ್ಷಿಣೆಯ ರೂಪದಲಿ ನಾ ಬೇಡಿದ್ದರೂ | ನನ್ನ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳೆ' || 29

ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು | ಒಮ್ಮೆ ಸಮುದ್ರದ ದಂಡೆಯಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರಲು |
ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಂಗಲೆ ಕಾಣಲು | ಅದರ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ || 30

ಬಂಗಲೆಯ ಒಡೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ | ಬಹಳ ಧನಿಕ ಮತ್ತು ಕುಲೀನ |
ಅವನು ಆದರದಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನೆನ್ನ | ಯಥೇಷ್ಟ ಅನ್ನೋದಕಗಳನಿತ್ತ || 31

ಅಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕಿಡಕಿಯ ಹತ್ತಿರ | ಸ್ಥಳವಿತ್ತು ಸ್ವಚ್ಛ ಸುಂದರ |
ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಲಗಲು ಕೊಟ್ಟರು | ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿತು || 32

ನೋಡಿ ನನಗೆ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತಿದ್ದು | ಗೋಡೆಯೊಡೆದು ಒಳಗೆ ಬಂದು |
ತೆಗೆದುಕೊಂಡನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದದ್ದು | ನನ್ನ ಜೋಬನು ಕತ್ತರಿಸಿ || 33

ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ನನಗಿದು ತಿಳಿಯಿತು | ಒಮ್ಮೆಲೇ ನನಗೆ ಅಳು ಬಂತು |
ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತ | ಕಳಕೊಂಡು ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು ||34

ಅವೆಲ್ಲ ಇದ್ದವು ನೋಟು | ಅವಚಿತ ಹಾನಿಯಾಯಿತು ಇಷ್ಟು |
ನನ್ನ ಎದೆಯೇ ಒಡೆಯಿತು | ತಿರುಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ರಮಿಸಿತೊಡಗಿದ || 35

- ಅನ್ನ ನೀರು ಸವಿ ಹತ್ತದು | ಹೀಗೆ ನಾನು ದೀನನಾಗಿದ್ದು |
ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲಿ ದಿನ ಹದಿನೈದು | ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಳೆದೆ || 36
- ಹದಿನೈದು ದಿನ ಮುಗಿದಾಗ್ಗೆ | ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವತ್ತ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯ ಮೇಗೆ |
ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ | ನಾನಳುವುದನು ಕಂಡನು || 37
- ದುಃಖದ ಕಾರಣವ ಕೇಳಿದನವನು | ನಾನೂ ಎಲ್ಲವನೂ ಹೇಳಿದನು |
ಅವನೆಂದ ಆಗುವದಿದರ ನಿವಾರಣ | ನಾ ಹೇಳಿದಂತೆ ನೀ ನಡೆದರೆ || 38
- ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಇರುವ ನಾ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ | ಅವನ ವಿಳಾಸ ಮತ್ತವನಿರುವ ಬಗೆ |
ಶರಣು ಹೋದರೆ ನೀ ಅವನಿಗೆ | ಅವ ನಿನ್ನ ಧನವ ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವನು || 39
- ಆದರೆ ನಾನೊಂದು ಹೇಳುವೆ ವ್ರತ | ಆಚರಿಸಬೇಕದನು ಇಚ್ಛಿತಾರ್ಥ |
ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಪದಾರ್ಥ | ಅದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಗುವದು || 40
- ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಫಕೀರನ ಭಟ್ಟಿಯಾಯಿತು | ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು |
ಆಗ ನಾನಾ ಕಟ್ಟಡವ ಬಿಟ್ಟು | ಸಮುದ್ರ ದಡಗುಂಟ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟೆ || 41
- ಹೀಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು ಡೋಣಿಯೊಂದು | ಆದರದರಲಿ ಹೋಗಲು ಬಾರದು |
ಆಗೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಿಪಾಯಿ ಬಂದು | ನನಗದರಲಿ ಸ್ಥಳವ ಕೊಡಿಸಿದ || 42
- ಸುದೈವದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿತು | ಡೋಣಿ ಆಚೆ ದಡ ಸೇರಿತು |
ಊರಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಗಾಡಿಯಲಿ ಕುಳಿತು | ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು ಈ ಮಶೀದಿ ಮಾಯಿ” || 43
- ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಬಾರ ಕಥೆ ಮುಗಿದು | ಶಾಮಾನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದು |
“ಈ ಅತಿಥಿಗಳನು ಕರೆದುಕೊಂಡು | ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿಸು” || 44
- ಊಟಕ್ಕೆ ಎಲೆ ಬಡಿಸಲಾಯಿತು | ಮಾಧವರಾಯರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಿತ್ತು |
ಕೇಳಿದನಾತ ಅತಿಥಿಗಳ ಕುರಿತು | ಆ ಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತೇ || 45
- ನೋಡ ಹೋದರೆ ನಿಜವಾದದ್ದು | ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೇ ಇದ್ದು |
ಇಲ್ಲ ಸಮುದ್ರ ದೋಣಿ ಅಂಬಿಗ ಎಂಬುದು | ಅವರಿಗಿದು ಗೊತ್ತು ಎಂದಿಗೂ || 46
- ಎಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಎಲ್ಲಿಯ ಮನೆ | ಈ ವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಕಳೆದರು ಜನ್ಮವನೇ |
ಇಷ್ಟೊಂದು ಧನವೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು ತಾನೇ | ಬಳಿಕ ಕಳ್ಳ ಕದ್ದನದನು || 47
- ಹೀಗೆ ಅವರು ಕಥೆ ಹೇಳಿದರು | ಅದನು ನೀವು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು |
ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಅವರು | ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ಘಟನೆಯ ನೆನಪಿಸಿರಬಹುದು || 48

- ಆಗ ಅತಿಥಿಗಳು ಸದ್ಗದಿತರಾದರು | ಸಾಯಿ ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲವರಿರುವರು |
ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಅವತಾರಿಗಳವರು | ಅದ್ವೈತ ಅಭೇದ ವ್ಯಾಪಕರು || 49
- ಅವರು ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದು | ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರವೂ ಸತ್ಯವಿದ್ದು |
ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ನಿಮಗದು | ಈ ಸವಿ ಊಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ || 50
- ಬಾಬಾ ಈಗ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ | ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದೇ ಅದೆಲ್ಲ |
ಗುರುತಿರದಿದ್ದರೂ ತಿಳಿದಿದೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ | ಅದಕ್ಕೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅಘಟಿತವೆನುವದು || 51
- ಪೂರ್ಣವಾದ ಮೇಲೆ ಭೋಜನ | ಮಾಧವರಾಯರ ಸಹ ವರ್ತಮಾನ |
ನಡೆದಾಗ ತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣ | ಕಥಾ ನಿರೂಪಣೆಗಾರಂಭವಾಯಿತು || 52
- ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನೆಂದುದು | ಘಟ್ಟವೇ ನಮ್ಮ ಮೂಲ ವಾಸಸ್ಥಾನವಿರುವದು |
ಆದರೆ ಆ ಸಮುದ್ರದಂಡೆಯದು | ಅನ್ನ ನೀರಿನ ಋಣಾನುಬಂಧವಿತ್ತು || 53
- ಅದಕ್ಕೇ ಗೋಮಾಂತಕಕ್ಕೆ ಹೋದೆ | ಅಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡೆ |
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ದತ್ತನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ | ಆದರದಿ ಹರಕೆಯನೂ ಹೊತ್ತೆ || 54
- ದೇವಾ ಕುಟುಂಬ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು | ನೌಕರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು |
ಕೃಪಾವಂತನಾಗಿ ನೀ ಅದ ಕೊಡಿಸುವದು | ಎಂದು ಚರಣಗಳ ಹಿಡಿಯುವೆ || 55
- ಇಂದಿನಿಂದ ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲಿ | ನೀ ನಿನ್ನ ಖ್ಯಾತಿಯನುಳಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ |
ಬಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಮೊದಲ ತಿಂಗಳಲಿ | ಸಮಗ್ರ ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆನದನು || 56
- ಸುದೈವದಿಂದ ದತ್ತ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ | ಅಲ್ಪಾವಕಾಶದಲ್ಲೇ ಬೇಡಿದ್ದನ್ನು ನೀಡಿದ |
ಆರಂಭದಲಿ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ | ನೌಕರಿ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು || 57
- ಮುಂದೆ ಬಾಬಾ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿತು | ದಿನದಿನಕೆ ಬಡತಿ ಸಿಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು |
ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಪೂರ್ಣ ಮರೆತೇ ಹೋಯಿತು | ಅದರ ನೆನಪನೀರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು || 58
- ಎನಿಸುವದವರು ಕೇಳಿದರು ದಕ್ಷಿಣೆ | ಋಣವನ್ನೇ ತೀರಿಸಿದೆ, ಅಲ್ಲ ಅದು ದಕ್ಷಿಣೆ |
ಈ ರೀತಿಯಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆನಗದರ ಸ್ಮರಣೆ | ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯ ಹರಕೆಯದು || 59
- ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಾಯಿ ಧನ ಯಾಚಿಸುತಿರಲಿಲ್ಲ | ಭಕ್ತರಿಗೂ ಯಾಚಿಸಗೊಡುತಿರಲಿಲ್ಲ |
ಆದರ ಮೋಹದಲಿ ಭಕ್ತರ ಬೀಳಗೊಡುತಿರಲಿಲ್ಲ | ಅರ್ಥವು ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಮೂಲವೆಂದು || 60
- ಮೃಳಾಸಾಪತಿಯಂಥ ಭಕ್ತ | ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಯಿ ಪದದಲಿ ಅನುರಕ್ತ |
ಅಂಥವನು ಕಷ್ಟದಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಚರಿತಾರ್ಥ | ಅವನಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ಅರ್ಥಜೋಡಿಸಗೊಡುತಿರಲಿಲ್ಲ || 61

ಸಾಯಿ ತಾವೇ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ ಜನರಿಗೆ | ಬಂದ ಹಣದ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ರೂಪದೊಳಗೆ |
ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದುಡ್ಡನೂ ಎಂದಿಗೆ | ಆಪದ್‌ಗ್ರಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ || 62

ಅವನಾದರೂ ಬಹಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಸ್ಥ | ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಉದಾರಿಗಳೆನುತ |
ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರೆದುರು ಕೈಚಾಚುತ | ಯಾಚನಾ ತತ್ಪರನಾಗಿ || 63

ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಶ್ಚಯ | ಆದರೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಅತಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ |
ಸಹಿಸುವರು ಬಡತನದ ಕಷ್ಟ | ಅಲ್ಪ ಸಂತುಷ್ಟನವ ಯಾವಾಗಲೂ || 64

'ಹಂಸರಾಜ'ನೆಂಬ ಹೆಸರಿನವರು | ದಯಾಳುವಾದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿದ್ದರು |
ಮಾಳಸಾಪತಿಗೆ ಏನಾದರು |ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸಾಯಿತು || 65

ನೋಡಿ ಬಡತನ ಸಂಸಾರ | ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಉಪಕಾರ |
ಹಚ್ಚಬೇಕೆಷ್ಟು ಕೈಭಾರ | ಎಂಬ ಸಹಜ ಸುವಿಚಾರ ಮೂಡಿತು || 66

ಅವನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದ್ದು | ಬೇರೆಯಾರಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು |
ಆದೂ ಸಾಯಿಗೆ ಹಿಡಿಸದು | ದ್ರವ್ಯದ ಮೋಹದಿಂದ ದೂರಿರಲೆಂದು || 67

ಭಕ್ತನಿಗಾಗಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಮರುಗಿದ | ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಆಗ ಏನು ಮಾಡಿದ |
ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿರಿಸಿದ | ಇಬ್ಬರೂ ಎದುರಿಗಿದ್ದಾಗಲೇ || 68

ಅತೀ ವಿನೀತನಾಗಿ | ಮಾಳಸಾಪತಿ ಕೊಟ್ಟನದ ತಿರುಗಿ |
ಎಂದ ಸಾಯಿಯದಿಲ್ಲದೆ ಪರವಾನಿಗಿ | ನಾನದನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರೆ || 69

ಈ ಭಕ್ತನಿರಲಿಲ್ಲ ದುಡ್ಡಿನವ | ಕೇವಲ ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿದವ |
ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಚರಣಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವ | ಪ್ರೇಮಮಯ ಅಂತಃಕರಣದ ನಿಷ್ವಾರ್ಥ || 70

ಸಾಯಿ ಒಂದು ಕವಡಿಯನೂ ಮುಟ್ಟಗೊಡಲಿಲ್ಲ | ಎಂದರು ನನ್ನ ಭಕ್ತರು ದ್ರವ್ಯಲೋಭಿಗಳಲ್ಲ |
ವಿತ್ತದ ವೈಭವಕೆ ಮರುಳಾಗುವವರಲ್ಲ | ಹಂಸರಾಜ ಅವರ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ || 71

ಬಳಿಕ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು | ನನಗೂ ಹೇಳಿದ್ದು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಯಿತೆಂದನು |
ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಹೇಳುವೆ ನನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೂ | ಕೇಳಲು ಸಂತೋಷವಾದೀತು || 72

ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ | ಕೆಲಸವಂತ ಮತ್ತು ನಂಬಿಗಸ್ಥ ಪೂರ್ಣ |
ದುರ್ದೈವದಿಂದಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಂಶ ಅವನ | ನನ್ನ ಸೊತ್ತನು ಅಪಹರಿಸಿದ || 73

ನನ್ನ ಮನೆಯಗೋಡೆಯೊಳಗೆ ಘಡತಾಳ (ಕಪಾಟ) ಕೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಒಳಗೆ |
ಅಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಲನು ಸರಿಸಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ | ಅಲ್ಲೊಂದು ತೂತು ಕೊರೆದನು || 74

- ಮೇಲೆ ಬಾಬಾ ಘಡತಾಳ ಎಂದಿದ್ದು | ಅದಕ್ಕೇ ಆತ ಛಿದ್ರ ಕೊರೆದದ್ದು |
ಅದರಿಂದ ಗೋಡೆಯ ಕಲ್ಲು ತೆಗೆದು | ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿದುದ ಕಂಡು || 75
- ಮತ್ತೆ ಬಾಬಾ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದು | ನನ್ನ ಹಣವ ಕದ್ದನೆಂದು |
ಅದಾದರೂ ನಿಜವಾಗೇ ಇರುವದು | ನೋಟಿನ ಕಟ್ಟನ್ನೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದನು || 76
- ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರದ ಮೊತ್ತದು | ತಿಳಿಯದು ಬಾಬಾ ಹೇಗೆ ಅರಿತರೆಂದು |
ಧನವದು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ್ದು | ಕಳೆದಾಗ ಹಗಲಿರುಳು ಅಳುತ್ತ ಕುಳಿತು || 77
- ಶೋಧಿಸುವಾಗ ಮತಿ ಕುಂಠಿತವಾಯಿತು | ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯದಾಯಿತು |
ಹದಿನೈದು ದಿನ ಚಿಂತೆಯಲೇ ಕಳಿಯಿತು | ಯಾವ ಗತಿಯೂ ಹೊಳೆಯದು || 78
- ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆನೊಂದು ದಿನ | ಅತಿ ಅಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಮನ |
ಕೇಳುತ್ತ ಕೇಳುತ್ತ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ | ದಾರಿಯಲಿ ಫಕೀರನೊಬ್ಬ ಹೊರಟಿದ್ದ || 79
- ನನ್ನ ಖಿನ್ನವದನವ ಕಂಡು | ಫಕೀರ ಕೇಳಿದ ದುಃಖದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು |
ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯಂತವಾಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು | ಅದರ ನಿವಾರಣೆಯ ಹೇಳಿದನೆನಗೆ || 80
- ಶಿರಡಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವದು | ಕೋಪರಗಾವ ತಹಸೀಲಿನಲ್ಲಿರುವದು |
ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಿ ಎಂಬ ಫಕೀರನಿದ್ದು | ನೀನವನಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರು || 81
- 'ನಿನಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟವಿದ್ದದ್ದು | ಅದರ ಸೇವನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು |
ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಗುವವರೆಗಿದು | ವರ್ಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿಕೋ ಅವಗೆ' || 82
- ಹೀಗೆ ನನಗೆ ಫಕೀರ ಹೇಳಿದ್ದೇ | ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಅನ್ನವ ವರ್ಜಿಸಿದೆ |
ಬಾಬಾ, ಕಳವು ಸಿಕ್ಕು ದರ್ಶನವಾದಂದೇ | ಮತ್ತೆ ಇದ ಸೇವಿಸುವೆ ಎಂದೆ || 83
- ಮುಂದೆ ಹದಿನೈದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ | ಏನು ಬಂದಿತೋ ಮನದಲ್ಲಿ |
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಾನಾಗಿಯೇ ಬಂದನಲ್ಲಿ | ನನ್ನ ಹಣವನು ನನಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೊಟ್ಟು || 84
- ಎಂದ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಿತು | ಅದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವಾಯಿತು |
ಎಂದ ಕಾಲಮೇಳ ತಲೆ ಇಟ್ಟು | 'ನಾಕ್ಷಮಿಸಿದ' ಎನ್ನಿರಿ ಎಂದು || 85
- ಇರಲಿ ಮುಂದೆಲ್ಲ ಸವಿಯಾಯಿತು | ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಮನ ಹಾತೊರೆಯಿತು |
ಆ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇಂದು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು | ಧನ್ಯವೀ ಭಾಗ್ಯ ನನ್ನದು || 86
- ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ದುಃಖ ಸಂಕಟವ | ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಾ ಕುಳಿತವ |
ನನ್ನ ಸಾಂತ್ವನಕೆಂದೇ ಬಂದನವ | ಮತ್ತವನ ನಾ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ || 87

- ಯಾರಿಗೆ ಬಂದು ಕಳಕಳಿ | ಸಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿ |
 ಅವನೇ ಶಿರಡಿಯ ತೋರಿದ ಬೆರಳಿನಲಿ | ಮತ್ತವನ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ || 88
- ಸಹಜದಲಿ ಅವನನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದದ್ದು | ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು |
 ಕೊನೆಗೆ ಹರಕೆಯ ಹೊರಲು ಹೇಳಿ ಹೋದದ್ದು | ಮತ್ತವನ ಭೆಟ್ಟಿ ನನಗಿಲ್ಲ || 89
- ಆ ಘಕೀರನೇ ನಿಜದಲಿ ಎನಿಸುವದು | ನಿಮ್ಮ ಈ ಸಾಯಿಯೇ ಆ ಘಕೀರನೆಂದು |
 ತನ್ನ ದರ್ಶನ ಲಾಭವೀಯಲೆಂದು | ತಾನೇ ಬಂದು ಕರೆಸಿದ || 90
- ಯಾರು ಏನು ಕೊಡುವೆನೆಂದರೂ | ನನಗಿಚ್ಛೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಈ ದರ್ಶನದ್ದು |
 ಆದರಾ ಘಕೀರ ಮನವ ಮರುಳು ಮಾಡಿದ್ದು | ವಿತ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿಯೇ || 91
- ಆ ವಿತ್ತವೂ ಯಾರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು | ಅಪ್ರಯಾಸವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು |
 ಅಂಥವನು ನನ್ನ ಮೂವತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತು | ಆಶೆ ಪಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ || 92
- ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಅಜ್ಞಾನಿ ನರ | ನಮ್ಮನ್ನು ಮಾಡಲು ಪರಮಾರ್ಥ ಪರ |
 ನಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣವನೇ ಚಿಂತಿಸುವರು ನಿರಂತರ | ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಮಾರ್ಗಕೆ ಕರೆತರುವರು || 93
- ಈ ಅವತಾರವೂ ಇದಕ್ಕಾಗೇ | ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮಂಥ ಪಾಮರರಿಗೆ |
 ಈ ಭವದಾಟುವದು ಹೇಗೆ | ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿರಿ || 94
- ಇರಲಿ ಕಳುವಾದದ್ದು ಸಿಕ್ಕ ಮೇಲೆ | ನನಗಾಯಿತು ಹರ್ಷ ಬಹಳೇ |
 ಹರಕೆಯ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ ಅದರಿಂದಲೇ | ವಿತ್ತದ ಮೋಹ ಬಲು ಕೆಟ್ಟದು || 95
- ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿವಸ ಕಳೆದಾಗ್ಯೆ | ಇದ್ದೆ ನಾನು ಕುಲಾಬಾದ ಕಡೆಗೆ |
 ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಸಾಯಿಯ ನೋಡಿದೆ ಹಾಗೇ | ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟೆ ಶಿರಡಿಗೆ || 96
- ಸಮರ್ಥರು ಹೇಳಿದರು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದಲಿ | ಹತ್ತಗೊಡವಲ್ಲರು ದೋಣಿಯಲಿ |
 ಆಗೊಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲಿ | ಆ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿದ್ದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ || 97
- ಇವೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಬಂದ ಅಡ್ಡಿಗಳು | ಹೋದಾಗ ನಾನು ದೋಣಿ ಹತ್ತಲು |
 ಯಾವನೋ ಸಿಪಾಯಿ ನಿಜದಲೂ | ನನಗಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳುತಿದ್ದ || 98
- ಆ ದೋಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೊದಲು | ಬಿಡುತಿರಲಿಲ್ಲ ದೋಣಿ ಹತ್ತಲು |
 ಈಗ ಸ್ಥಳಕೊಟ್ಟು ದೋಣಿಯೊಳು | ನನಗುಪಕಾರ ಮಾಡಿದ || 99
- ಶಿಪಾಯಿಯದಿರಲಿಲ್ಲ ಗುರುತ ಎಷ್ಟೂ | ಆದರವ ಹೇಳಿದ ನನಗಿವ ಗೊತ್ತು |
 ಅದರಿಂದಲೇ ಯಾರೂ ತಡೆಯದೇ ಕುಳಿತು | ದೋಣಿಯಲಿ ನಾ ಹೊರಟೆ || 100

- ಆ ದೋಣೆಯ ಕಥೆ ಹಾಗೆ | ಆ ಶಿಪಾಯಿಯ ಕಥೆ ಹೀಗೆ |
ನಡೆದದ್ದೆಲ್ಲ ಅದು ನಮಗೇ | ಆದರೆ ಸಾಯಿ ಅದನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು || 101
- ಇಂಥ ಅದ್ಭುತ ಸ್ಥಿತಿಯನು ಕಂಡು | ನನ್ನ ಮತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುವದು |
ಸಾಯಿಯೇ ತುಂಬಿರುವರೆಂದೆನಿಸುವದು | ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಗದಲಿ || 102
- ಇಲ್ಲ ಅಣುಕೀಣುವಿನಷ್ಟೂ | ಸ್ಥಳ ಬರಿದು ಇವರ ಹೊರತು |
ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಚೀತಿಯಾಯಿತು | ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡುವರು || 103
- ನಾವು ಯಾರು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು | ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು |
ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಜಗ್ಗಿ ತಂದು | ಈ ದಾರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದರು || 104
- ನಾವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇನು | ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕಳುವಾದುದೇನು |
ಹರಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ರೀತಿಯೇನು | ಕಳೆದ ವಿತ್ತವೂ ದೊರಕಿತು || 105
- ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದು | ಹಿಂದೆಂದೂ ದರ್ಶನವಾಗದಿದ್ದು |
ನೆನೆಯದಿದ್ದುದು ಕೇಳದಿದ್ದುದು | ಅಂಥವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆ ಇರುವದು || 106
- ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ | ವರ್ಷಾನುವರ್ಷಗಳು ಇರುವವರಿಗೆ |
ಹಗಲಿರುಳು ತತ್ಪದದಿ ರಮಿಸಿದವರಿಗೆ | ಆ ಭಕ್ತರೇ ಧನ್ಯರೆನಬೇಕು || 107
- ಯಾರೊಡನೆ ಸಾಯಿ ಆಡಿದರು | ನಕ್ಕರು ನಲಿದರು ನುಡಿದರು ನಡೆದರು |
ಉಂಡರು ಮಲಗಿದರು ಮುನಿದರು | ಅವರ ಭಾಗ್ಯವೇ ಬಲು ಶ್ರೇಷ್ಠ || 108
- ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಏನೂ ಆಗದಿದ್ದರೂ | ನಮಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಕಳಕಳಿ ಪಡುವರು |
ನೀವು ನಿತ್ಯವೂ ಅವರ ಜೊತೆಯಲಿರುವವರು | ಧನ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವಿದು || 109
- ಎನಿಸುವದು ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂದ | ಬಂದನೀತ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಿಂದ |
ನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಭಾಗ್ಯದ ಬಲದಿಂದ | ಶಿರಡಿಗಿವರನು ಕರೆಸಿದಿರಿ || 110
- ಅನಂತ ಪುಣ್ಯದ ಬಲದಿಂದ | ನಮಗೆ ಶಿರಡಿ ಕಾಣಿಸಿತು ಅದರಿಂದ |
ಎನಿಸುವದು ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ದರ್ಶನ ಸುಖದಿಂದ | ಸರ್ವಸ್ವವನವರ ಮೇಲೆ ನಿವಾಳಿಸಬೇಕು || 111
- ಸಾಯಿ ಸ್ವತಃ ಅವತಾರಿಗಳಿರುವರು | ಮಹಾವೈಷ್ಣವರಂತೆ ಆಚರಿಸುವರು |
ಜ್ಞಾನದ್ರೂಮದ ಚಿಗುರಿನಂತಿರುವರು | ಈ ಭಾಸ್ಕರನು ಚಿದಂಬರದಲಿ ಹೊಳೆಯುವ || 112
- ನಮ್ಮದೇ ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯವಿರುವದು | ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಶೀದಿ ಮಾಯಿಯ ಕಂಡದ್ದು |
ನಮ್ಮ ಹರಕೆಯ ಮುಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು | ಕೂಡಲೇ ದರ್ಶನವಿತ್ತರು || 113

- ಇವನೇ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದತ್ತ | ಇವನೇ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನೀ ವ್ರತ |
ಇವನೇ ನಮ್ಮನು ದೋಣಿ ಹತ್ತಿಸುತ್ತ | ದರ್ಶನಕೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಕರೆತಂದ || 114
- ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವದ | ನಿಜಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿತ್ವದ |
ನಿಜದಲಿ ಜ್ಞಾನವಿತ್ತುದ | ಸಾಕ್ಷಿತ್ವವೆಲ್ಲೆಡೆಗಿರುವದು || 115
- ನೋಡಿ ಸಸ್ಮಿತ ಮುಖ | ಮನಕಾಯಿತು ಪರಮ ಸುಖ |
ಪ್ರಾಪಂಚಿಕರು ಮರೆವರು ಪ್ರಪಂಚದುಃಖ | ಪರಮಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂತೋಷವಂತೂ ಹೇಳತೀರದು ||116
- ಆದದ್ದಾಗಲಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧದಲಿದ್ದಂತೆ | ಹೀಗಿರಬೇಕು ಮನದ ನಿಶ್ಚಯತೆ |
ಸಾಯಿ ಚರಣದ ಅಖಂಡ ಪ್ರೀತಿ | ನಿತ್ಯವೂ ನಯನದಲಿರಲಿ ಆ ಮೂರ್ತಿ || 117
- ಅಗಾಧ-ಅಗಮ್ಯ-ಸಾಯಿ ಲೀಲೆಗೆ | ಸೀಮೆ ಇಲ್ಲ ಆ ಉಪಕಾರಗಳಿಗೆ |
ನಿವಾಳಿಸಿ ಚೆಲಬೇಕೇ ದೇಹವ ನಿಮ್ಮ ಮೇಗೆ | ಎನಿಸುವದು ಹೀಗೆನಗೆ ದಯಾಳಾ || 118
- ಇರಲಿನ್ನು ಕೇಳಿರಿ ಕಥೆಯ ಮತ್ತೊಂದು | ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕ್ಷಣವೊಂದು |
ಸಾಯಿ ಮುಖದಲಿ ಬಂದ ಅಕ್ಷರ ಒಂದೊಂದು | ಬ್ರಹ್ಮಲಿಖಿತವು ಎನಬೇಕು || 119
- ಸಖಾರಾಮ ಔರಂಗಾಬಾದಕರ ಎಂಬವ | ಸೋಲಾಪುರ ಪಟ್ಟಣದಲಿರುವವ |
ಅವನ ಸತಿ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವ | ಪಡೆಯಲಾತುರಳಾಗಿ ಬಂದಳು ಶಿರಡಿಗೆ || 120
- ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ ಸಂತ ಪವಿತ್ರ | ಕೇಳಿ ಅವರ ಅಗಾಧ ಚರಿತ್ರ |
ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಾಪತ್ನ ಪುತ್ರ | ಬಂದಳು ಸತ್ಪಾತ್ರರ ದರ್ಶನಕೆ || 121
- ದೊಡ್ಡವಳಾಗಿ ಕಳೆದವು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳು | ಆದರೂ ಸಂತಾನವಾಗದಿರಲು |
ಅನೇಕ ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು | ನಿರಾಶಳಾದಳೂ ಚಿತ್ತದಲಿ || 122
- ಇರಲು ಆ ಮುತ್ತೈದೆ ಹೀಗೆ | ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನೇಚ್ಚೆ ಇಟ್ಟು ಮನದೊಳಗೆ |
ಬಂದಳೇ ಪ್ರಕಾರ ಶಿರಡಿಗೆ | ವಿಚಾರವೊಂದು ಮನದಲಿ ಬಂತು || 123
- ಬಾಬಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವರು ಭಕ್ತರ ಜೊತೆಗೆ | ನಿವಾಂತವಾಗಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುವರು ಹೇಗೆ |
ನನ್ನ ಹೃದ್ಗತವನು ಹೇಳುವದು ಹೇಗೆ | ಎಂದು ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬಿದ್ದಳು || 124
- ಮಶೀದಿ ಅಂಗಳ ಎಲ್ಲ ಬಯಲು | ಬಾಬಾರ ಸುತ್ತ ಭಕ್ತರು ಯಾವಾಗಲೂ |
ಮನದ ದುಃಖವ ಹೇಳಿಕೊಳಲು | ನಿವಾಂತಕಾಲ ಹೇಗೆ ದೊರಕಿತು || 125
- ಅವಳು ಮತ್ತು ಅವಳ ಸುತ | ಹೆಸರವನಿಗೆ ವಿಶ್ವನಾಥ |
ನಿಂತರು ಸಾಯಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ | ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ || 126

ಒಮ್ಮೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು ಮಾಧವರಾಯರ । ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಾಗ ಬಾಬಾರ ಹತ್ತಿರ ।
ವಿಶ್ವನಾಥ ಅಥವಾ ಮತ್ತೆ ಇತರ । ಎಂಬುದನು ಕೇಳಿರೀಗ ॥ 127

ನೀವಾದರೂ ಸಮಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು । ಬಾಬಾ ಶಾಂತ ಸ್ಥಿರರಾಗಿದ್ದುದು ।
ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಮಾತೊಂದು । ಅವರ ಕಿವಿಯ ಮೇಲಿಡಿ ॥ 128

ಅದೂ ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾಗ । ಭಕ್ತ ಪರಿವಾರವಲ್ಲಿಲ್ಲದಾಗ ।
ಹೇಳಬೇಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಗ । ಬೇರಾರ ಕಿವಿಗೆ ಬಿಳದಂತೆ ॥ 129

ಮಾಧವರಾಯರು ಉತ್ತರವಿತ್ತುದು । ಈ ಮಶೀದಿ ಎಂದೂ ಬರಿದಾಗಿರದು ।
ಯಾರ ಯಾರದೋ ದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳದು । ಆಗಮನವಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುವದು ॥ 130

ಸಾಯಿಯ ಈ ದರಬಾರ ತೆರೆದದ್ದೇ ಇರುವದು । ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಇರದು ।
ಆದರೂ ನಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು । ಸದೈವ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರು ॥ 131

ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವದು । ಯಶಕೊಡುವದು ಮಂಗಲಧಾಮನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ।
ಕೊನೆಗವನಿಂದಲೇ ಸುಖ ಲಭಿಸುವದು । ಚಿಂತೆಯ ಉಪಶಮನವಾಗಿ ॥ 132

ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕುಳಿತುಕೋ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು । ಊದುಬತ್ತಿ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯನೊಂದು ।
ಬಾಬಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದು । ಸಭಾ ಮಂಟಪದ ಕಲ್ಲುಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ॥ 133

ಬಳಿಕ ನಾನವರ ಭೋಜನ ಮುಗಿದು । ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಆನಂದದಲಿರುವದು ।
ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವೆನು ನಿನ್ನನು ಕಂಡು । ಆಗ ನೀ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕು ॥ 134

ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ । ಪ್ರಾಪ್ತಗಳಿಗೆಯದು ಬಂತು ಯೋಗ ।
ಒಮ್ಮೆ ಸಾಯಿಯ ಊಟ ಮುಗಿದಾಗ । ಸಹಜದಲೇ ಆ ಸುಸಂಧಿ ಬಂತು ॥ 135

ಸಾಯಿ ತಮ್ಮ ಕೈ ತೊಳೆದು । ಮಾಧವರಾಯ ಅದನು ವರೆಸುತ್ತಿದ್ದು ।
ಅವರು ಆನಂದವೃತ್ತಿಯಲಿದ್ದುದ ಕಂಡು । ಅವರೇನು ಮಾಡಿದರು ನೋಡಿರಿ ॥ 136

ಪ್ರೇಮೋಲ್ಘಾಸದಿಂದ ಮಾಧವರಾಯರದು । ಬಾಬಾ ಗಲ್ಲವನು ಚಿವುಟಿದ್ದು ।
ಅಂಥ ಸಮಯದಲಿ ದೇವರು ಮತ್ತು ಭಕ್ತರದು । ನಡೆದ ಸಂವಾದವನೋದಿರಿ ॥ 137

ಮಾಧವರಾಯರು ವಿನಯಸಂಪನ್ನರಿರುವಾಗ್ಯೆ । ಕೋಪಗೊಂಡರು ತೋರಿಕೆಗೆ ।
ವಿನೋದದಿಂದೆಂದರು ಬಾಬಾರಿಗೆ । ಹೀಗೆ ತಾವು ಮಾಡುವದು ಸರಿಯೇ ॥ 138

ಇಂಥ ದೇವರು ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಮಗೆ । ಸುಮ್ಮನೆ ಗಲ್ಲ ಚಿವುಟುವುದು ನೋವಾಗುವ ಹಾಗೆ ।
ನಾವೇನು ಆಳುಗಳೇ ನಿಮಗೆ । ಸಲುಗೆಯಿಂದಿದ್ದುದರ ಫಲವೇ ಇದು ॥ 139

ಆಗ ಬಾಬಾ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥರವಿತ್ತುದು | “ಇಡೀ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ತಲೆಮಾರಿನಲೆಂದೂ |
ಇದೆಯೇ ನಾ ನಿನಗೆ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು | ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನು ನೆನೆಸಿಕೋ” || 140

ಆಗ ನುಡಿದ ಮಾಧವರಾಯ | ನನಗೆ ಬೇಕು ಇಂಥ ದೇವ |
ಹಸಿದಾಗೆಲ್ಲ ಮಿಠಾಯಿ ಕೊಡುವಂಥವ | ತಿನ್ನಲು ಹೊಸತರದ್ದು ನಿತ್ಯವೂ || 141

ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾನ | ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದ ವಿಮಾನ |
ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿರಲಿ ಈ ಮನ | ಇದಿಷ್ಟನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆನಗೆ || 142

ಅದಕೆ ಬಾಬಾ ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದು | ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದೇ ಅದಕೆಂದು |
ನಿಮಗೆ ಉಣಿಸತೊಡಗಿದ್ದು | ನಿಮ್ಮ ಲೋಭ ನನಗುಂಟಾಯಿತು || 143

ಇಷ್ಟಾಗುವಾಗ ಕಟಾಂಜನದ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ | ಬಾಬಾ ಕುಳಿತರು ನಿಜಾಸನದಲ್ಲಿ |
ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಅದಕಾಗಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದಳಲ್ಲಿ | ಮಾಧವರಾಯ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದಾಗ || 144

ಗುರುತು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದಳು | ಬೇಗ ಬೇಗ ಮೆಟ್ಟಲೇರಿದಳು |
ಬಾಬಾರ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಳು | ವಿನಯದಿಂದ ನಮ್ರಳಾಗಿ || 145

ಕೂಡಲೇ ಚರಣದಲ್ಲಿಟ್ಟಳು ಶ್ರೀ ಫಲ | ಬಳಿಕ ನಮಿಸಿದಳು ಬಾಬಾರ ಪದ ಕಮಲ |
ಬಾಬಾ ನಿಜಹಸ್ತದಿಂದ ಆ ಫಲ | ಕಟಾಂಜನದ ಮೇಲೆ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿದರು || 146

ಎಂದರು ಶ್ಯಾಮಾ ಇದ ಏನು ಅನ್ನುವದು | ಕಾಯಿಯು ಬಹಳ ಗುಡುಗುಡು ಮಾಡುವದು |
ಶಾಮಾ ಅದೇ ಅವಕಾಶ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು | ಬಾಬಾರಿಗೇನೆಂದನು ಕೇಳಿ || 147

ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಎನ್ನುವಳು ಮನದೊಳಗೆ | ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲೂ ಗುಡುಗುಡು ಆಗಲಿ ಹೀಗೆ |
ಮನವಿರಲಿ ನಿನ್ನ ಅಖಂಡ ಚರಣದೊಳಗೆ | ಅವಳ ಒಗಟು ಬಿಚ್ಚಲಿ || 148

ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದವಳತ್ತ ನೋಡಿ | ಈ ಕಾಯಿಯ ಅವಳುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡಿ |
ಮತ್ತೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ | ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ನಿನಗೆಂದು || 149

ಆಗ ಬಾಬಾ ಅವನಿಗೆಂದುದು | “ಕಾಯಿಯಿಂದೇನು ಮಕ್ಕಳಾಗುವದು |
ಎಂಥ ಹುಚ್ಚು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದು | ಜನ ಮರುಳಾಗಿರುವರೇನು” || 150

ಶಾಮನೆಂದ ಗೊತ್ತಿರುವದು | ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಕೌತುಕವಿದು |
ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹಿಂಡೇ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವದು | ಅಂಥ ಅಮೂಲ್ಯ ನುಡಿ ನಿನ್ನದು || 151

ಆದರೂ ಈಗ ನಿನಗೆ ಬಂದಿದೆ ಭೇದ | ಕೊಡದಾಗಿರುವೆ ನಿಜವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದ |
ಸುಮ್ಮನೇ ಮಾಡುವೆ ವಾದ ವಿವಾದ | ಇರಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡು ಕಾಯಿಪ್ರಸಾದ || 152

‘ಕಾಯಿ ಒಡೆಯೆಂದು’ ಬಾಬಾ ಎನ್ನುವದು | ಉಡಿಯಲಿ ಹಾಕೆಂದು ಶಾಮ ಎನ್ನುವದು |
ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಡೆದು | ಬಾಬಾ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು || 153

“ಆಗುವದು ಹೋಗು ಮಗ” ಬಾಬಾ ಎನಲು | ಶಾಮಾ ಎಂದು ಎಂಬುದನು ಹೇಳು |
“ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎನ್ನಲು” | ತಟ್ಟನೇ ಕಾಯಿ ಒಡೆದನು || 154

ಅರ್ಥವನು ತಾವಿಬ್ಬರೂ ತಿಂದರು | ಉಳಿದರ್ಥವನು ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು |
ಮಾಧವರಾಯ ಆ ಸ್ತ್ರೀಗೆಂದರು | ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿ || 155

ಅಮ್ಮಾ ಇಂದಿನಿಂದ ನಿಮಗೆ | ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳು ತುಂಬುವದರೊಳಗೆ |
ನಿಮ್ಮುದರದಿ ಮಗು ಜನಿಸದಿದ್ದಾಗ್ಯೆ | ನಾನೇನು ಮಾಡುವೆನದ ಕೇಳು || 156

ಹೀಗೆಯೇ ಕಾಯಿಯ ಇವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೊಡೆಯುವೆ | ಈ ದೇವರನು ಮಶೀದಿಯಿಂದಾಚೆ ಓಡಿಸುವೆ |
ನಾನಿದನು ಮಾಡದೇ ಇರುವೆ | ನಾದರೆ ಮಾಧವ ನನ್ನ ಹೆಸರಲ್ಲ || 157

ಇಂಥ ದೇವರ ಈ ಮಶೀದಿಯೊಳಗೆ | ಇರಗೊಡಲಾರೆ ಖಚಿತವಾಗೇ |
ಇದರ ಪ್ರಚೀತಿ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲದೊಳಗೆ | ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಸತ್ಯವೆಂಬುದ ತಿಳಿ || 158

ಹೀಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಸಿಗಲು | ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಮನದಲಿ ಸುಖಿಸಿದಳು |
ಚರಣಗಳಿಗೆ ನಮನ ಮಾಡಿದಳು | ಸ್ವಸ್ಥಮನದಿಂದ ಸ್ವಗೃಹಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದಳು || 159

ನೋಡಿ ಶಾಮಾನ ಹೆಸರನು | ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು ಭಕ್ತನ ಮನೋಗತವನು |
ಸಾಯಿ ಪ್ರೇಮರಜ್ಜು ನಿಯಂತ್ರಿಸತನು | ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಅಸಮಧಾನಗೊಳಲಿಲ್ಲ || 160

ಭಕ್ತವಚನ ಸತ್ಯಗೊಳಿಸಲು | ಪ್ರಣಿತಪಾಲ ಕರುಣಾಘನನಿರಲು |
ಭಕ್ತಾಶ್ವಾಸನವನು ಸಾಯಿ ದಯಾಳು | ಮಮತೆಯಿಂದ ಪೂರೈಸುತ || 161

ಶಾಮ ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಭಕ್ತ | ಮುದ್ದು ತಿಳಿಯದು ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ |
ಸಂತರು ಭಕ್ತ ಸಂಕಲ್ಪವ ಪೂರೈಸುತ | ಇದೇ ನಿಜವ್ರತ ಅವರದು || 162

ಇರಲಿ ಹೀಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳು | ಕೃತ ನಿರ್ಧಾರವ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು |
ಈ ಮಾತಿಗೆ ಮೂರೇ ತಿಂಗಳಾಗಲು | ಗರ್ಭದಲಿ ಸಂತಾನ ಮೂಡಿತು || 163

ಸುದೈವದಿಂದ ಪುತ್ರವತಿಯಾಗೇ | ಐದು ತಿಂಗಳ ಮಗುವನ್ನು ಜೊತೆಗೆ |
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು ಶಿರಡಿಗೆ | ಪತಿಯೊಡಗೂಡಿ ದರ್ಶನಕೆ || 164

ಪತಿಯಾದರೂ ಆನಂದದಿಂದ | ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರ ಚರಣಕ್ಕೊಂದಿಸಿದ |
ಚರಣದಲಿ ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ | ತನ್ನ ಮನದಿಂದ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ || 165

ಬಾಬಾರ ಕುದುರೆ ಶಾಮಕರ್ಣ | ಅದರ ಸದ್ಯದ ವಸತಿ ಸ್ಥಾನ |

ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡರದರ ಗೋಡೆಗಳನ | ಇದೇ ಹಣವನು ವ್ಯಯಿಸಿ || 166

ಅದಕೇ ಇಂಥ ಸಾಯಿಯ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕು | ಅವನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಅವನ ಚಿಂತನೆಗೈಯಬೇಕು |

ಮನಬಾರದೆಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕೂ | ಹೇಮಾಡನ ನಿಜ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸ್ಥಾನವಿದು || 167

ತನ್ನ ನಾಭಿಯಲೇ ಕಸ್ತೂರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು | ಏತಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವದು |

ಅಖಂಡ ಸಾಯಿ ಚರಣದಲೇ ಇದ್ದು | ಹೇಮಾಡ ಸುಖವಾಗಿರುವನು || 168

ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ಮಧುರ ಇದಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ | ಬಾಬಾರನು ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತರು ಹೇಗೆ |

ಮಶೀದಿಯಿಂದ ಚಾವಡಿಯವರೆಗೆ | ಮೆರವಣಿಗೆಯಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು || 169

ಅಂತೆಯೇ ಬಾಬಾರ ಹಂಡಿಯ ಕಥೆ | ಪ್ರಸಾದದಾನದ ವಿನೋದ ವಾರ್ತೆ |

ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಾಗುವುದು ಉಲ್ಲಾಸತೆ | ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ ಕೇಳಿದಾಗ || 170

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ | ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ |

ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ | ಸಾಯಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತಾಃ ತದಾಶೀರ್ವಚನಸಾಫಲ್ಯನಾ

ಮ | ಷಟ್‌ಶ್ರೀಂಶತ್ತಮೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ||

|| ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

|| ಶುಭಂ ಭವತು ||